

МОЈ КРАЈ ДРАМЕ “РОМЕО И ЈУЛИЈА” - Урош Тирнанић

ПЕТИ ЧИН

СЦЕНА ПРВА

Мантова. Улица.

(Улази Балтазар.)

РОМЕО:

“Вести из Вероне! Балтазаре, шта је
Ново? Носиш ли ми писмо од монаха?
Како моја госпа? Је л` ми отац здрав?
И моја Јулија? Опет питам то,
Јер кад је њој добро, ништа није зло.“

***

БАЛТАЗАР:

Послушај ме добро, господару мој,
на путу до Мантове, Јована сретох
и писмо ми даде
што га отац Лаврентије посла.

РОМЕО (узима писмо и чита га):

“Пријатељу драги, шаљем ти наш план
за Париса, Јулија, удати се неће.
Дадох јој да попије напиток један
стаће јој дах и хладна биће.
у постељи она лежаће ко мртва.
Капулетови и Парис мислиће тад
да се млада уби због љубави ваше.
Онда, у гробници Капулетових,
четрдесет и два сата спаваће она
и пробудиће се из тог слатког сна.
Ако мудар будеш, када по њу дођеш,
Јулија заувек твоја драга биће.

БАЛТАЗАР:

Господару мој, то су добре вести!

РОМЕО:

Крећемо одмах! Четрдест и два сата
проћи ће брзо, а ја до драге стићи морам!

СЦЕНА ДРУГА

Верона. Гробље. Гробница породице Капулет.

(Ромео долази и среће Париса)

ПАРИС:

Шта тражиш овде, проклети Монтаги!

Зар ниси прогнан што Тибалта уби?

РОМЕО:

Јулију волим више него себе.
Тајно је венчах, жена је моја,
и зато твоја не може бити.

ПАРИС:

Због тебе, млада, уби се она!

РОМЕО:

Јулија не хтеде твоја жена бити
и зато млада за гроб се венча.
Ако је волиш, онда допусти
да моје речи сад је живе.

ПАРИС:

Презирем тебе и сваку реч твоју.
Ако је волиш на двобој изађи.

РОМЕО:

Ако си храбар, нека ти буде!

(Боре се. Парис пада.)

РОМЕО:

Нећу да умреш од руке моје
и поштедећу ти живот млад
ако прихватиш да је Јулија
госпа моја.

ПАРИС:

Ако Јулију оживиш
прихватам све.

РОМЕО:

Стрпљења онда, веруј ми на реч.
Чујем да Капулетови долазе,
у гробницу, код Јулије, сакријмо се ми.

(Капулетови долазе.)

КАПУЛЕТ:

Најдраже биће, кћер моју, изгубих ја.
Само да је жива, све бих за њу дао
и сваку жељу њену,
па макар и љубав погрешну
прихватио бих тад.

ГРОФИЦА КАПУЛЕТ:

Туга је велика што се млада убила.
Када би само била жива
све што пожели,
прихватила бих ја.

(Ромео зна да ће се Јулија ускоро пробудити. Зато је пољубио.)

ЈУЛИЈА (Буди се из сна.):

Ромео, љубави! И у мраку знам да си то ти.

(Јулија грли Ромео.)

ПАРИС:

Победио си, Монтаги!
Важно је само да је она жива!

(Ромео износи Јулију у наручју. Обраћа се Капулету.)

РОМЕО:

А сада грофе буди од речи.
Твоја је кћер за мене живот,
волим је од првог дана када је сретох
она се мени на љубав заклела.
Обећао си да ћеш
сваку жељу њену испунити.

КАПУЛЕТ:

Јулија, најдража кћери,
да ли је Ромео љубав твоја?

ЈУЛИЈА:

Јесте, оче, одувек био.
За ту сам љубав спремна да мрем.
Венчали смо се крадом.
Ал сада желим да сазна земља цела
да смо нас двоје муж и жена.

КАПУЛЕТ:

Ако је тако, сутра у кући нашој
биће бал, да објавимо вест ову.

РОМЕО:

А ја желим да породице наше,
Капулетови и Монтаги,
у част љубави Јулијине и моје
помирење славе.

ШЕСТИ ЧИН

СЦЕНА ПРВА

(Бал код Капулетових. Улазе Монтаги)

КАПУЛЕТ:

Добро вече, Монтаги!
Руку ти помирења пружам.
Нека деца наша у срећи
живот проведу.

МОНТАГИ:

Од деце научисмо
да мржња не може победити љубав.

КАПУЛЕТ:

То смо и раније требали знати,
а не да чекамо да Јулија
скоро свој живот за љубав жртвује.

МОНТАГИ:

Зато наздравимо у част деце наше
што се на крају све лепо заврши.
Нека у њихову част
балски плес крене!

(Ромео плеше са Јулијом.)

ПАРИС (Прилази Розалини):

Госпо лепа, како је име Ваше?

РОЗАЛИНА:

Розалина је име моје.

ПАРИС:

Срце је моје устрептало
када угледа вас.
Молим да овај плес буде само за нас.

(Розалина му пружа руку и они плешу).

СЦЕНА ДРУГА.

(Плес се завршава и Парис прилази Ромеу)

ПАРИС:

И када остављен човек помисли

да све у животу изгубљено је
мисао с неба нову наду шаље.
Тако ја сретох лепу Розалину
што руку своју за први плес ми пружи.
Ти Ромео сазнај први
она ће госпа моја бити.

РОМЕО:

Радује се срце љубави вашој
и доказу правила живота овог:
није коме је речено
него коме је суђено.
Људи због љубави чуда чине
љубављу могу променити свет.
И најважнију истину сада знај
мржњи путем љубави долази крај.